

287. Futur prvi s naglašenim oblicima pomoćnoga glagola *htjjeti* rabi se u dijelu iskaza koji je pod rečeničnim naglaskom. Tako je u pitanjima i u odgovorima na njih. U tome se slučaju obično infinitiv u odgovorima izostavlja: A. *Hoćeš li sutra čitati?* – B. *Hoću.* Tako je i pri sučeljenosti govornih osoba: A. *Ti sutra nećeš čitati, zar ne?* – B. *Hoću! Zašto ne? Ja sutra hoću čitati!* A takvim situacijama futur prvi ima stanovito željno značenje.

Futur drugi

288. Futur drugi glagolski je oblik kojime se izražava predbuduće nesvršeno vrijeme. Tvori se od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *biti* i glagolskoga jeme. Tvori se od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola: (1. l. jed.) *būdēm grádio, būdēm grádilo, būdēm grádila, būdēm grádili, būdēm grádilo;* (2. l. jed.) *būdēš grádio, būdēš grádilo, būdēš grádila, būdēš grádili, būdēš grádilo;* (1. l. mn.) *būdēmo grádilo, būdēmo grádila, būdēmo grádili, būdēmo grádile, būdēmo grádila;* (2. l. mn.) *būdēte grádili, būdēte grádile, būdēte grádila, būdēte grádili, būdēte grádila;* (3. l. mn.) *būdū grádili, būdū grádile, būdū grádila, būdū grádili, būdū grádila.*
289. Svršeno se vrijeme futura drugog izražava prezantom svršenih glagola: (a) nesvršeno vrijeme: *Ti će mu crepovi dobro doći kad bude gradio kuću;* (b) svršeno vrijeme: *O tome će razmisiliti kad izgradi kuću.*

Kondicional prvi

290. Kondicional prvi glagolski je oblik kojim se izražava način vršenja glagolske radnje. Tvori se od aorista pomoćnoga glagola *biti* i glagolskoga pridjeva radnog nesvršenih i svršenih glagola: (1. l. jed.) *bih / bīh grádio – izgrádio, bih / bīh grádilo – izgrádilo, bih / bīh grádila – izgrádila, bih / bīh grádili – izgrádili;* (2. l. jed.) *bi / bī bih grádilo – izgrádilo, bi / bī grádila – izgrádila, bi / bī grádili – izgrádili;* (3. l. jed.) *bi / bī grádio – izgrádio, bi / bī grádilo – izgrádilo, bi / bī grádila – izgrádila, bi / bī grádili – izgrádili;* (1. l. mn.) *bismo / bīsmo grádili – izgrádili, bismo / bīsmo grádile – izgrádile, bismo / bīsmo grádila – izgrádila;* (2. l. mn.) *biste / bīste grádili – izgrádili, biste / bīste grádile – izgrádile, biste / bīste grádila – izgrádila;* (3. l. mn.) *bi / bī grádili – izgrádili, bi / bī grádile – izgrádile, bi / bī grádila – izgrádila.*
291. Kao i u perfektu, tako se i u kondicionalu prvom naglašeni oblici prezenta pomoćnoga glagola *biti* rabe u naglašenim položajima: *Biste li mogli odgovoriti na postavljena pitanja? – Bismo. Ili: Vi to sigurno nè biste znali riješiti. – Bismo, bismo, kako da ne!?*
292. Kondicinalom prvim izražava se želja: *Što biste danas jeli? – Danas bismo jeli ribu. – te uvjet i mogućnost (koji idu zajedno – pritom uvjet prethodi mogućnosti): Kad bismo je imali, danas bismo jeli ribu.*

293. Često se kondicinal prvi kojim se izražava želja (u skladu s time) tvori kondicinalom prvim od glagola koji znače želju i infinitiva glagola kao objekta želje: *Što biste danas željeli jesti? – Danas bismo željeli jesti ribu.*

Kondicinal drugi

294. Kondicinal drugi tvori se od kondicinala prvog pomoćnoga glagola *bīti* i glagolskoga pridjeva radnog: (1. l. jed.) *bih bīo / bīh bīo grádio – izgrádio, bih bīla / bīh bīla grádila – izgrádila, bih bīlo / bīh bīlo grádilo – izgrádilo;* (2. l. jed.) *bi bīo / bī bīo grádio – izgrádio, bi bīla / bīh bīla grádila – izgrádila, bi bīlo / bīh bīlo grádilo – izgrádilo;* (3. l. jed.) *bi bīo / bī bīo grádilo – izgrádilo, bi bīla / bīh bīla grádila – izgrádila, bi bīlo / bīh bīlo grádilo – izgrádilo;* (1. l. mn.) *bismo bīli / bīsmo bīli grádili – izgrádili, bismo bīle / bīsmo bīle grádile – izgrádile, bismo bīla / bīsmo bīla grádila – izgrádila;* (2. l. mn.) *biste bīli / bīste bīli grádili – izgrádili, biste bīle / bīste bīle grádile – izgrádile, biste bīla / bīste bīla grádila – izgrádila;* (3. l. mn.) *bi bīli / bī bīli grádili – izgrádili, bi bīle / bī bīle grádile – izgrádile, bi bīla / bī bīla grádila – izgrádila.*
295. Kondicinalom drugim izražava se uvjet ostvarenja glagolske radnje koji prethodi mogućnosti ostvarenja glagolske radnje izraženoj kondicinalom prvim. Taj se uvjet ostvaruje u prošlosti: *Kad bi bio učio, naučio bi.* (Na mjestu veznika *kad* može biti i veznik *ako.*) U toj ga ulozi danas sve više zamjenjuje pluskvamperfekt ili perfekt (češće od pluskvamperfekta) u pogodbenim rečenicama s veznikom *da:* *Da si bio učio, naučio bi ili: Da si učio, naučio bi.*

Optativ

296. Optativ je glagolski oblik kojim se izražava želja. Tvori se od glagolskoga pridjeva radnog praćenog odgovarajućom ('željnom') intonacijom: *Živjeli!* Posebno je učestao u konstrukcijama tipa *Dobro došli!, Bog te pozivio!, Živi bili pa vidjeli!, Da Bog da uspio!* i sl.

Glagolski prilog sadašnji

297. Glagolski prilog sadašnji tvori se od prezentske osnove trećega lica množine nesvršenih glagola sufiksima *-ući* ili *-eći.* Njime se izražava glagolska radnja kao pratnja radnje izražene predikatnim glagolom: *Sreo je svoga prijatelja krećući se (pres. osn. kreć-Ø-) ilicom, Umorio se noseći (pres. osn. nos-Ø-) sa sobom sve one silne stvari, Zabavio se igrajući se (pres. osn. igr-a-) s njima.* (Između *-a-* i *-ući* umeće se međusamoglasničko *j.*)